บทที่ 4

ผลการศึกษารายไตรมาส

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อและอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้ทำการศึกษาโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพาแนล ได้แก่ การทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา และการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลของอัตราเงินเฟ้อและอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยใช้วิธีการทดสอบพาแนลแกรงเกอร์คอแซลลิตี้ และการทดสอบสมการพาแนล ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษามีดังนี้

4.1 ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูท

ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ และอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ด้วยวิธี Levin, Lin, and Chu (LLC) Test วิธี Breitung Test วิธี Im, Pesaran and Shin (IPS) Test และวิธี Fisher Type Test โดยใช้ Fisher-ADF และ Fisher-PP ซึ่งในการทดสอบด้วยวิธีต่างๆ ดังกล่าวจะมีการกำหนดให้มีค่าคงที่ (Individual Intercept) กำหนดให้มีค่าคงที่และแนวโน้มเวลา (Individual Intercept & Trend) และกำหนดให้ไม่มีค่าคงที่และแนวโน้มเวลา (None)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อและอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยในการทดสอบกำหนดให้มีค่าคงที่ (Individual Intercept) มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูท โดยกำหนดในรูปแบบ Individual Intercept ที่ระดับ level

ผลการทดสอบที่ระดับ level หรือ I(0)				
ตัวแปร	**LLC Test**	**IPS Test**	**Fisher-Type Test**	
			ADF	**PP**
GDPg	-5.61921*** (0.0000)	-7.45367*** (0.0000)	74.9015*** (0.0000)	140.572*** (0.0000)
INF	-3.01145*** (0.0013)	-5.81598*** (0.0000)	54.3662*** (0.0000)	31.3257*** (0.0005)

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า Probability values แสดงในวงเล็บ

*** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

* หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.1

ผลการทดสอบด้วยวิธี Levin, Lin, and Chu (LLC) Test ที่ระดับ level พบว่าค่าสถิติทดสอบของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ข้อมูลไม่มียูนิทรูท เนื่องจากค่า p – value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ที่ว่าข้อมูลมียูนิทรูท หรืออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อมีลักษณะนิ่งที่ระดับ level หรือ I(0)

ผลการทดสอบด้วยวิธี Im, Pesaran and Shin (IPS) Test ที่ระดับ level พบว่า ค่าสถิติทดสอบของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ข้อมูลไม่มียูนิทรูท เนื่องจากค่า p –value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ที่ว่าข้อมูลมียูนิทรูท หรืออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อมีลักษณะนิ่งที่ระดับ level หรือ I(0)

ผลการทดสอบด้วยวิธี Fisher Type Test โดยใช้ Fisher-ADF ที่ระดับ level พบว่า ค่าสถิติทดสอบของของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

0.01 ข้อมูลไม่มียูนิทรูท เนื่องจากค่า p –value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ที่ว่าข้อมูลมียูนิทรูท หรืออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อมีลักษณะนิ่งที่ระดับ level หรือ I(0)

ผลการทดสอบด้วยวิธี Fisher Type Test โดยใช้ Fisher-PP ที่ระดับ level พบว่า ค่าสถิติทดสอบของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ข้อมูลไม่มียูนิทรูท เนื่องจากค่า p –value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ที่ว่าข้อมูลมียูนิทรูท หรืออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อมีลักษณะนิ่งที่ระดับ level หรือ I(0)

ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูท โดยกำหนดในรูปแบบ Individual Intercept & Trend ที่ระดับ level

ผลการทดสอบที่ระดับ level หรือ I(0)					
ตัวแปร	**LLC Test**	**Breitung Test**	**IPS Test**	**Fisher-Type Test**	
				ADF	**PP**
GDPg	-5.02001*** (0.0000)	-0.61207 (0.2702)	-6.70503*** (0.0000)	62.4960*** (0.0000)	121.703*** (0.0000)
INF	-2.88848*** (0.0019)	-5.71335*** (0.0000)	-5.30957*** (0.0000)	46.5022*** (0.0000)	21.7944** (0.0162)

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า Probability values แสดงในวงเล็บ

*** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

* หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.1

จากตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อและอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยในการทดสอบกำหนดให้มีค่าคงที่และแนวโน้มเวลา (Individual Intercept & Trend) มีรายละเอียดดังนี้

ผลการทดสอบด้วยวิธี Levin, Lin, and Chu (LLC) Test ที่ระดับ level พบว่าค่าสถิติทดสอบของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ข้อมูลไม่มียูนิทรูท เนื่องจากค่า p – value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 จึงปฏิเสธ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมุติฐานหลัก H_0 ที่ว่าข้อมูลมียูนิทรูท หรืออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อมีลักษณะนิ่งที่ระดับ level หรือ I(0)

การทดสอบด้วยวิธี Breitung Test ที่ระดับ level พบว่า ค่าสถิติทดสอบของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1 ข้อมูลมียูนิทรูท เนื่องจากค่า p – value ที่ได้มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ที่ว่าข้อมูลมียูนิทรูท หรืออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีลักษณะไม่นิ่งที่ระดับ level หรือ I(0) ส่วนอัตราเงินเฟ้อ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ข้อมูลไม่มียูนิทรูท เนื่องจากค่า p – value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ที่ว่าข้อมูลมียูนิทรูท หรืออัตราเงินเฟ้อมีลักษณะนิ่งที่ระดับ level หรือ I(0)

ผลการผลการทดสอบด้วยวิธี Im, Pesaran and Shin (IPS) Test ที่ระดับ level พบว่า ค่าสถิติทดสอบของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ข้อมูลไม่มียูนิทรูท เนื่องจากค่า p – value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ที่ว่าข้อมูลมียูนิทรูท หรืออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อมีลักษณะนิ่งที่ระดับ level หรือ I(0)

ผลการผลการทดสอบด้วยวิธี Fisher Type Test โดยใช้ Fisher-ADF ที่ระดับ level พบว่าค่าสถิติทดสอบของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ข้อมูลไม่มียูนิทรูท เนื่องจากค่า p – value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ที่ว่าข้อมูลมียูนิทรูท หรืออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อมีลักษณะนิ่งที่ระดับ level หรือ I(0)

ผลการทดสอบด้วยวิธี Fisher Type Test โดยใช้ Fisher-PP ที่ระดับ level พบว่า ค่าสถิติทดสอบของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ข้อมูลไม่มียูนิทรูท เนื่องจากค่า p –value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และพบว่าค่าสถิติทดสอบของอัตราเงินเฟ้อ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ข้อมูลไม่มียูนิทรูท เนื่องจากค่า p –value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ที่ว่าข้อมูลมียูนิทรูท หรืออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อมีลักษณะนิ่งที่ระดับ level หรือ I(0)

จากตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อและอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยในการทดสอบกำหนดให้ไม่มีค่าคงที่และแนวโน้มเวลา (None) มีรายละเอียดดังนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูท โดยกำหนดในรูปแบบ None ที่ระดับ level

ผลการทดสอบที่ระดับ level หรือ I(0)			
ตัวแปร	**LLC Test**	**Fisher-Type Test**	
		ADF	**PP**
GDPg	-9.13942*** (0.0000)	94.3067*** (0.0000)	385.645*** (0.0000)
INF	-4.31074*** (0.0000)	31.6094*** (0.0005)	19.2712** (0.0370)

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ค่า Probability values แสดงในวงเล็บ

*** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

* หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.1

ผลการทดสอบด้วยวิธี Levin, Lin, and Chu (LLC) Test และวิธี Fisher Type Test โดยใช้ Fisher-ADF ที่ระดับ level พบว่า ค่าสถิติทดสอบของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ข้อมูลไม่มียูนิทรูท เนื่องจากค่า p – value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ที่ว่าข้อมูลมียูนิทรูท หรืออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อมีลักษณะนิ่งที่ระดับ level หรือ I(0)

ผลการทดสอบด้วยวิธี Fisher Type Test โดยใช้ Fisher-PP ที่ระดับ level พบว่า ค่าสถิติทดสอบของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ข้อมูลไม่มียูนิทรูท เนื่องจากค่า p –value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และพบว่าค่าสถิติทดสอบของอัตราเงินเฟ้อ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ข้อมูลไม่มียูนิทรูท เนื่องจากค่า p –value ที่ได้มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 ที่ว่าข้อมูลมียูนิทรูท หรืออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อมีลักษณะนิ่งที่ระดับ level หรือ I(0)

หากพิจารณาผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของแต่ละตัวแปรจากวิธี Levin, Lin, and Chu (LLC) Test, วิธี Breitung Test, วิธี Im, Pesaran and Shin (IPS) Test และวิธี Fisher Type Test โดยใช้ ADF-Test และ PP-Test ซึ่งผลที่ได้จากการทดสอบวิธีต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่ พบว่าผลการทดสอบโดยกำหนดให้มีค่าคงที่ (Individual Intercept) ข้อมูลที่มีลักษณะนิ่งที่ระดับ level หรือ I(0) ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อ ส่วนผลการทดสอบโดยกำหนดให้มี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ค่าคงที่และแนวโน้มเวลา (Individual Intercept & Trend) พบว่าข้อมูลที่มีลักษณะนิ่งที่ระดับ level หรือ I(0) ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อ ในส่วนผลการทดสอบโดยกำหนดให้ไม่มีค่าคงที่และแนวโน้มเวลา (None) ข้อมูลที่มีลักษณะนิ่งที่ระดับ level หรือ I(0) ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อ

จากผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูททั้งหมดจะเห็นได้ว่าตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่ข้อมูลมีลักษณะนิ่งที่ระดับ level หรือ I(0) ดังนั้น จึงนำผลการทดสอบดังกล่าวไปใช้ในการทดสอบพาแนลแกรงเกอร์คอแซลลิตี้ และประมาณแบบจำลอง

4.2 ผลการทดสอบพาแนลแกรงเกอร์คอแซลลิตี้ (Panel Granger Causality Test)

จากผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของแต่ละตัวแปรจากวิธี Levin, Lin, and Chu (LLC) Test, วิธี Breitung Test, วิธี Im, Pesaran and Shin (IPS) Test และวิธี Fisher Type Test โดยใช้ ADF-Test และ PP-Test ซึ่งผลที่ได้จากการทดสอบวิธีต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่ พบว่าผลการทดสอบโดยกำหนดให้มีค่าคงที่ (Individual Intercept), กำหนดให้มีค่าคงที่และแนวโน้มเวลา (Individual Intercept & Trend) และกำหนดให้ไม่มีค่าคงที่และแนวโน้มเวลา (None) ข้อมูลที่มีลักษณะนิ่งที่ระดับ level หรือ I(0) โดยขั้นต่อไปจะทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อ โดยวิธีพาแนลแกรงเกอร์คอแซลลิตี้ ซึ่งจะต้องทดสอบการหาช่วงเวลาที่เหมาะสมโดยแบ่งเป็น 2 กรณี คือ ทดสอบความไม่เป็นเหตุเป็นผลกรณีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นสาเหตุของอัตราเงินเฟ้อหรือไม่ และกรณีอัตราเงินเฟ้อเป็นสาเหตุของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจหรือไม่ ในกรณีที่มีความล่าช้าของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามการทำ Granger Causality Test นั่นจะเริ่มจากการเลือกช่วงเวลาที่เหมาะสมด้วยการพิจารณาค่า Akike Information Criterion (AIC) และ Schwarz Criterion (SC) ที่มีค่าต่ำที่สุดแสดงว่าเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุด ผลการศึกษาแสดงในตารางที่ 4.4 และ 4.5

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.4 เลือกช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล: กรณีอัตราเงินเฟ้อเป็นสาเหตุของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจหรือไม่

Lag	AIC	SC
0	8.162913	8.255613***
1	8.284571	8.477299
2	8.325126	8.626195
3	8.266451	8.685320
4	7.860788***	8.408243

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ *** ให้ค่าต่ำที่สุด

พิจารณาค่า AIC และ SC จากตารางที่ 4.4 จะเห็นว่าให้ค่าช่วงเวลาต่างกัน โดยช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดเท่ากับ 4 เมื่อพิจาราณาค่า AIC คือ 7.860788 ให้ค่าน้อยสุด และช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดเท่ากับ 0 เมื่อพิจาราณา SC คือ 8.408243 ให้ค่าน้อยที่สุด ซึ่ง ประสาน บุญเสริม(2550) ระบุว่าข้อมูลรายไตรมาสดัชนี SC ใช้ได้ดีที่สุดสำหรับการเลือกช่วงเวลาล่าช้าของแบบจำลอง ดังนั้นแบบจำลองที่เหมาะสม(GDPg เป็นตัวแปรตาม) คือแบบจำลองที่มีค่าความล่าช้าเท่ากับ 0

ตารางที่ 4.5 เลือกช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล: กรณีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นสาเหตุของอัตราเงินเฟ้อหรือไม่

Lag	AIC	SC
0	4.006097	4.098796
1	3.407805	3.600533
2	3.453461	3.754530
3	3.091930***	3.510799***
4	3.111176	3.658630

ที่มา จากการคำนวณ

หมายเหตุ *** ให้ค่าต่ำที่สุด

พิจารณาค่า AIC และ SC จากตารางที่ 4.5 จะเห็นว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดเท่ากับ lag 3 สำหรับค่า AIC และ SC น้อยที่สุด นั่นคือ 3.091930 และ3.510799 ตามลำดับดังนั้น แบบจำลองที่เหมาะสม(INF เป็นตัวแปรตาม) คือแบบจำลองที่มีค่าความล่าช้าเท่ากับ 3

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

เมื่อได้ความล่าช้าที่เหมาะสมของแต่ละแบบจำลองแล้วจึงทำการทดสอบความไม่เป็นเหตุเป็นผลของแกรงเกอร์คอแซลลิตี้ทั้ง 2 กรณี คือ ทดสอบความไม่เป็นเหตุเป็นผลกรณีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นสาเหตุของอัตราเงินเฟ้อหรือไม่ และกรณีอัตราเงินเฟ้อเป็นสาเหตุของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจหรือไม่ โดยใช้ F –test แสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ผลการทดสอบความไม่เป็นเหตุเป็นผลของแกรงเกอร์คอแซลลิตี้

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	F- tests	Probability
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDPg)	**อัตราเงินเฟ้อ (INF)**	0.942082	0.3946
อัตราเงินเฟ้อ (INF)	**อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDPg)**	2.987689***	0.0084

ที่มา: จากการคำนวณ

*** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.6 แสดงการทดสอบความไม่เป็นเหตุเป็นผลของแกรงเกอร์คอแซลลิตี้ ว่าอัตราเงินเฟ้อไม่เป็นต้นเหตุของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เมื่อพิจารณาค่า probability ของ F –statistic พบว่าไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1 นั่นคือยอมรับสมมติฐาน สามารถสรุปได้ว่าอัตราเงินเฟ้อไม่เป็นต้นเหตุของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

สำหรับการทดสอบว่าอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่เป็นต้นเหตุของอัตราเงินเฟ้อ เมื่อพิจารณาค่า probability ของ F –statistic พบว่ามีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐาน สามารถสรุปได้ว่าอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นต้นเหตุของอัตราเงินเฟ้อ

ดังนั้นผลการทดสอบความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลจึงมีความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียว โดยผลการประมาณแบบจำลองที่มีอัตราการเงินเฟ้อเป็นตัวแปรตามแสดงในหัวข้อที่ 4.3

4.3 ผลการทดสอบสมการพาแนล

ขั้นต่อไปจะทำการประมาณค่าแบบจำลอง แต่ก่อนที่จะทำการประมาณค่าแบบจำลองนั้นจะต้องทำการทดสอบการประมาณค่าเพื่อที่จะสรุปได้ว่าแบบจำลองที่ทำการศึกษาอยู่ในรูปแบบใดระหว่าง Pooled Estimator, Fixed Effects Model หรือ Random Effects Model เพื่อทำการประมาณ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ค่าแบบจำลองในรูปแบบที่เหมาะสม โดยการทดสอบแบบจำลองจะทดสอบด้วยวิธี Hausman Test และวิธี Redundant Fixed Effect Test

ตารางที่ 4.7 ผลการทดสอบด้วยวิธี Hausman Test กรณี: อัตราเงินเฟ้อเป็นตัวแปรตาม

Test cross-section random effects			
Test Summary	**Chi-Sq. Statistic**	**Chi-Sq. d.f.**	**Prob.**
Cross-section random	4.927205*	2	0.0851

ที่มา: จากการคำนวณ

* หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.1

จากตารางที่ 4.7 การทดสอบแบบจำลองด้วยวิธี Hausman Test โดยทดสอบ Cross-section Effect โดยสมมติฐานหลักของการทดสอบคือ การประมาณค่าในรูปแบบ Random Effect Model มีความเหมาะสมที่สุด ถ้าหากปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ การประมาณแบบจำลองในรูปแบบ Fixed Effect Model จะมีความเหมาะสมมากกว่า

ผลการทดสอบพบว่า ค่าสถิติ Cross-section random มีค่า p-value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.1 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก ดังนั้นการประมาณแบบจำลองในรูปแบบ Random Effect Model จึงไม่มีความเหมาะสม แบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อและอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกรณี: อัตราเงินเฟ้อเป็นตัวแปรตาม ควรทำการประมาณในรูปแบบ Fixed Effect Model

ตารางที่ 4.8 ผลการทดสอบด้วยวิธี Redundant Fixed Effect Test กรณี: อัตราเงินเฟ้อเป็นตัวแปรตาม

Test cross-section fixed effects			
Test Summary	**Chi-Sq. Statistic**	**Chi-Sq. d.f.**	**Prob.**
Cross-section F	2.411829*	(4,68)	0.0574
Cross-section Chi-square	9.950195*	4	0.0413

ที่มา: จากการคำนวณ

* หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.1

จากตารางที่ 4.8 ผลการทดสอบแบบจำลองด้วยวิธี Redundant Fixed Effect Test โดยทดสอบ Cross-section Effect ซึ่งสมมติฐานหลักของการทดสอบคือ การประมาณค่าในรูปแบบ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Pooled OLS มีความเหมาะสมที่สุด โดยหากปฏิเสธสมมติฐานหลักแสดงว่า การประมาณแบบจำลองในรูปแบบ Fixed Effect Model จะมีความเหมาะสม

ผลการทดสอบพบว่า ค่าสถิติ Cross-section F และ Cross-section Chi-square มีค่า p -value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.1 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก ดังนั้นการประมาณแบบจำลองควรทำการประมาณในรูปแบบ Fixed Effect Model

จากผลการทดสอบสมการพาแนลด้วยวิธี Hausman Test และวิธี Redundant Fixed Effect Test พบว่า ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบของทั้งสองวิธีมีค่า p -value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.1 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก ดังนั้นการประมาณแบบจำลองแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อและอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจกรณี: อัตราเงินเฟ้อเป็นตัวแปรตาม ควรทำการประมาณในรูปแบบ Fixed Effect Model

4.4 ผลการประมาณแบบจำลองพาแนล

ผลการประมาณแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ในรูปแบบ Cross – section Fixed Effect เพื่อประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีผลต่ออัตราเงินเฟ้อด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Last Square: OLS)

ตารางที่ 4.9 ผลการประมาณแบบจำลองที่มีอัตราเงินเฟ้อเป็นตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม: อัตราเงินเฟ้อ INF				
Variable	**Coefficient**	**Std. Error**	**t-Statistic**	**Prob.**
C	4.308296	0.208815	20.63207	0.0000
GDPg	-0.032660	0.014487	-2.254473	0.0274
$(GDPg)^2$	0.001369	0.000355	3.860562	0.0003
F-statistic	3.724294***			
(Prob)	(0.002920)			
R^2	0.247336			

ที่มา: จากการคำนวณ

*** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 4.9 สามารถเขียนสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ได้ดังนี้

$$INF = 4.308296 - 0.032660(GDPg) + 0.001369(GDPg)^2$$

จากสมการจะเห็นได้ว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของ $(GDPg)^2$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นรูปแบบ พาราโบล่าแบบหงาย หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อเป็นแบบไม่เป็นเส้นตรง (non-linear) จากการคำนวณพบว่าที่ระดับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจน้อยกว่าร้อยละ 11.93 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือเมื่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อลดลง ส่วนที่ระดับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าร้อยละ 11.93 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และอัตราเงินเฟ้อเป็นไปในทิศทางเดียวกันกล่าวคือเมื่ออัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้น หากอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 0.0272 ในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือหากอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อลดลงร้อยละ 0.0272 ค่า R-squared มีค่าเท่ากับ 0.247336 หมายความว่า แบบจำลองนี้สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราเงินเฟ้อได้ที่ระดับร้อยละ 24.7336

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved